

VERORDENING (EG) Nr. 933/2008 VAN DE COMMISSIE

van 23 september 2008

tot wijziging van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad wat betreft de identificatiemiddelen van dieren en de inhoud van de verplaatsingsdocumenten

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG ⁽¹⁾, en met name op artikel 10, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 21/2004 bepaalt dat elke lidstaat een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten overeenkomstig het bepaalde in die verordening moet vaststellen.
- (2) Die regeling omvat vier elementen, namelijk: identificatiemiddelen om elk afzonderlijk dier te identificeren („identificatiemiddelen”), bijgewerkte registers op elk bedrijf, verplaatsingsdocumenten en een centraal register of geautomatiseerd gegevensbestand. In de bijlage bij die verordening worden de voorwaarden vastgelegd waaraan deze elementen moeten voldoen.
- (3) Verordening (EG) nr. 21/2004, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1560/2007 ⁽²⁾, bepaalt dat elektronische identificatie met ingang van 31 december 2009 verplicht is.
- (4) Op 17 november 2007 diende de Commissie bij de Raad een verslag in over de toepassing van elektronische identificatie bij schapen en geiten ⁽³⁾. In dat verslag wordt geconcludeerd dat de lidstaten onder bepaalde omstandigheden ook moet worden toegestaan nieuwe typen identificatiemiddelen ter identificatie van schapen en geiten goed te keuren.
- (5) Er hebben op het gebied van de elektronische identificatie technologische ontwikkelingen plaatsgevonden. Daarom moeten de in Verordening (EG) nr. 21/2004 vastgelegde voorschriften betreffende de identificatiemiddelen worden gewijzigd om een bredere scala aan technische combinaties mogelijk te maken. De recentelijk ontwikkelde identificatiemiddelen, zoals injecteerbare identificatiemiddelen

en elektronische merktekens op de poot, dienen derhalve te worden toegelaten als identificatiemiddel overeenkomstig die verordening. Het gebruik ervan moet echter worden beperkt tot verplaatsingen binnen de lidstaat, gelet op de noodzaak om verdere praktische ervaring met de toepassing van die nieuwe identificatiemiddelen op te doen. Daar elektronische identificatie het eerste identificatiemiddel zal worden, moet de lidstaten een grotere flexibiliteit worden gegund bij de toepassing van conventionele identificatiemiddelen als tweede identificatiemiddel. Deel A van de bijlage bij die verordening moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.

- (6) In deel B van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 21/2004 wordt vermeld welke gegevens de bijgewerkte registers op elk bedrijf moeten bevatten. Een gedeelte van die informatie is alleen op het geboortebedrijf beschikbaar. Om de administratieve lasten voor bedrijven te verminderen, moet dat gedeelte van de bijlage derhalve worden gewijzigd.
- (7) Verordening (EG) nr. 21/2004 bepaalt dat elektronische identificatie voor alle na 31 december 2009 geboren dieren verplicht wordt. Gedurende het eerste jaar na 31 december 2009 zullen de meeste dieren echter alleen met conventionele niet-elektronische identificatiemiddelen worden geïdentificeerd, aangezien zij voor die datum zijn geboren. In de loop van dat jaar zullen dieren met elektronische en dieren met niet-elektronische identificatiemiddelen samen worden verplaatst en gehanteerd.
- (8) De individuele diercodes van niet-elektronische identificatiemiddelen kunnen slechts handmatig worden geregistreerd. Het handmatig registreren van niet-elektronische identificatiemiddelen vergt aanzienlijke inspanning van de houder en is een potentiële bron van fouten. Voorts zou het de exploitanten veel moeite kosten om het geringe aantal dieren met elektronische identificatiemiddelen gescheiden te houden en hun individuele codes te registreren. Ook de verplichting om elektronische uitleessystemen voor individuele registratie aan te brengen zou belastend zijn, aangezien de meeste dieren nog met conventionele niet-elektronische oormerken zouden worden geïdentificeerd. Daarom moet de datum met ingang waarvan het verplaatsingsdocument individuele diercodes moet bevatten, te worden uitgesteld totdat bij een aanzienlijk deel van de schapen- en geitenpopulatie reeds elektronische identificatiemiddelen zijn aangebracht. Het verslag van de Commissie over de toepassing van elektronische identificatie bij schapen en geiten kwam ook tot die conclusie.

⁽¹⁾ PB L 5 van 9.1.2004, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 340 van 22.12.2007, blz. 25.

⁽³⁾ COM(2007) 711.

- (9) Daarom is het wenselijk de datum met ingang waarvan het verplaatsingsdocument de individuele identificatiecode voor elk dier moet bevatten, uit te stellen tot 1 januari 2011. De in punt 2 van deel C van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 21/2004 bedoelde datum betreffende het verplaatsingsdocument moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (10) Er moet rekening worden gehouden met de specifieke situatie van voor 1 januari 2010 geboren dieren voor zover het de verplichting betreft tot registratie van individuele diercodes in het verplaatsingsdocument. De risico's in verband met het vervoer van dergelijke dieren naar een slachthuis zijn gering en rechtvaardigen niet de extra administratieve lasten als gevolg van die verplichting. Rechtstreeks naar een slachthuis vervoerde dieren moeten daarom, ongeacht de datum van vervoer van de dieren, worden vrijgesteld van die verplichting.
- (11) Ook al zouden de voor 1 januari 2010 geboren dieren in 2011 nog steeds een belangrijk aandeel van de schapen- en geitenpopulatie uitmaken, zouden de aan hun verplaatsingen verbonden risico's constant afnemen, evenredig aan de afname van het aantal van dergelijke dieren tot en met 31 december 2011. Verplaatsingen van dergelijke dieren moeten daarom tot en met 31 december 2011 worden vrijgesteld van de verplichting tot registratie van individuele diercodes in het verplaatsingsdocument. Na die datum zou het overgrote deel van de schapen- en geitenpopulatie elektronisch geïdentificeerd zijn en zou handmatig registreren slechts in een zeer gering aantal gevallen noodzakelijk zijn, aangezien het daarbij slechts om oude dieren zou gaan die naar andere bedrijven en niet naar slachthuizen worden vervoerd. De last die deze registratie na 31 december 2011 met zich meebrengt voor de houders en de potentiële bronnen van fouten zouden dan binnen aanvaardbare grenzen blijven.
- (12) Daarom dienen er een aantal overgangsbepalingen te worden vastgesteld voor de aanlooperperiode van de regeling wat betreft het registreren van individuele diercodes in het verplaatsingsdocument van voor 1 januari 2010 geboren dieren.
- (13) In deel C van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 21/2004 wordt vermeld welke gegevens het verplaatsingsdocument moet bevatten. De identificatiecode van het bedrijf van bestemming is niet altijd beschikbaar op het bedrijf van vertrek. De naam en het adres van het bedrijf van bestemming of de volgende houder moeten aanvaardbaar zijn als alternatief.
- (14) Verordening (EG) nr. 21/2004 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (15) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EG) nr. 21/2004 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 september 2008.

Voor de Commissie
Androulla VASSILIOU
Lid van de Commissie

BIJLAGE

„BIJLAGE

A. IDENTIFICATIEMIDDELEN

1. De bevoegde autoriteit keurt identificatiemiddelen overeenkomstig artikel 4, lid 1, goed. Deze middelen zijn zodanig ontworpen dat:
 - a) er sprake is van ten minste één zichtbaar en één elektronisch leesbaar merkteken;
 - b) zij het aan het dier bevestigd blijven zonder dat het daarvan enige hinder ondervindt, en
 - c) zij gemakkelijk uit de voedselketen kunnen worden verwijderd.
2. Het identificatiemiddel toont een code die de volgende informatie biedt in de aangegeven volgorde:
 - a) hetzij de tweeletterige of de driecijferige code ⁽¹⁾ conform ISO 3166 voor de lidstaat waar het bedrijf zich bevindt waar het dier voor het eerst is geïdentificeerd („landencode”);
 - b) een individuele code van ten hoogste 12 cijfers.

De bevoegde autoriteit van een lidstaat kan toestaan dat, naast de onder a) en b) bedoelde codes, ook een streepjescode wordt gebruikt en dat door de houder aanvullende gegevens worden geregistreerd, op voorwaarde dat daardoor de leesbaarheid van die codes niet in het gedrang komt.

⁽¹⁾

Oostenrijk	AT	040
België	BE	056
Bulgarije	BG	100
Cyprus	CY	196
Tsjechië	CZ	203
Denemarken	DK	208
Estland	EE	233
Finland	FI	246
Frankrijk	FR	250
Duitsland	DE	276
Griekenland	EL	300
Hongarije	HU	348
Ierland	IE	372
Italië	IT	380
Letland	LV	428
Litouwen	LT	440
Luxemburg	LU	442
Malta	MT	470
Nederland	NL	528
Polen	PL	616
Portugal	PT	620
Roemenië	RO	642
Slowakije	SK	703
Slovenië	SI	705
Spanje	ES	724
Zweden	SE	752
Verenigd Koninkrijk	UK	826

3. Het in artikel 4, lid 2, onder a), genoemde eerste identificatiemiddel beantwoordt aan de criteria onder a) en b):
- a) een elektronisch identificatiemiddel in de vorm van een bolustransponder of een elektronisch oormerk in overeenstemming met de in punt 6 vermelde technische kenmerken, of
 - b) een oormerk van duurzaam materiaal, onvervalsbaar en tijdens de gehele levensduur van het dier gemakkelijk leesbaar; het mag niet opnieuw bruikbaar zijn en de in punt 2 genoemde codes zijn onuitwisbaar.
4. Het tweede identificatiemiddel als bedoeld in artikel 4, lid 2, onder b), beantwoordt aan de volgende criteria:
- a) voor overeenkomstig punt 3, onder a), geïdentificeerde dieren:
 - i) een oormerk dat voldoet aan de criteria van punt 3, onder b), of
 - ii) een merkteken op de poot dat voldoet aan de in punt 3, onder b), vermelde criteria voor oormerken, of
 - iii) een tatoeage, behalve voor dieren die aan het intracommunautaire handelsverkeer deelnemen,
 - b) voor overeenkomstig punt 3, onder b), geïdentificeerde dieren:
 - i) een elektronisch identificatiemiddel dat voldoet aan de criteria van punt 3, onder a), of
 - ii) voor dieren die niet aan het intracommunautaire handelsverkeer deelnemen, een elektronisch identificatiemiddel in de vorm van een poottransponder of van een injecteerbare transponder in overeenstemming met de in punt 6 vermelde technische kenmerken, of
 - iii) als elektronische identificatie uit hoofde van artikel 9, lid 3, niet verplicht is:
 - een oormerk dat voldoet aan de criteria van punt 3, onder b);
 - een merkteken op de poot dat voldoet aan de in punt 3, onder b), vermelde criteria voor oormerken, of
 - een tatoeage.
5. Het in artikel 4, lid 2, onder c), bedoelde systeem vereist de identificatie van de dieren per bedrijf en individueel, omvat een procedure voor vervanging wanneer het identificatiemiddel onleesbaar is geworden of verloren is gegaan, zulks onder toezicht van de bevoegde autoriteit en zonder dat het doel van traceerbaarheid tussen bedrijven, met als doel het beheersen van besmettelijke dierziekten, wordt ondermijnd, en maakt het mogelijk de verplaatsingen van de dieren op het nationale grondgebied na te gaan met hetzelfde doel.
6. De elektronische identificatiemiddelen moeten de onderstaande technische kenmerken hebben:
- a) zij zijn passieve transponders die alleen kunnen worden afgelezen („read-only”) met behulp van HDX- of FDX-B-technologie conform ISO-norm 11784 en ISO-norm 11785;
 - b) zij moeten leesbaar zijn met behulp van uitleesapparatuur conform ISO-norm 11785 die geschikt is voor het uitlezen van HDX- en de FDX-B-transponders;
 - c) de afleesafstand bedraagt:
 - i) ten minste 12 cm voor oormerken en merktekens op de poot bij gebruik van een draagbaar uitleesapparaat;
 - ii) ten minste 20 cm voor bolus- en injecteerbare transponders bij gebruik van een draagbaar uitleesapparaat;
 - iii) ten minste 50 cm voor alle soorten identificatiemiddelen bij gebruik van een stationair uitleesapparaat.

7. De in artikel 4, lid 3, bedoelde identificatiemethode is de volgende:

- a) de dieren worden geïdentificeerd met een door de bevoegde autoriteit erkend oormerk dat in één oor wordt aangebracht;
- b) het oormerk is van duurzaam materiaal, onvervalsbaar en gemakkelijk leesbaar; het is niet opnieuw bruikbaar en de erop aangebrachte codes zijn onuitwisbaar;
- c) het oormerk bevat ten minste de volgende informatie:
 - i) de uit twee letters bestaande landencode ⁽¹⁾; en
 - ii) de identificatiecode van het geboortebedrijf van het dier of een individuele diercode aan de hand waarvan het geboortebedrijf kan worden vastgesteld.

De lidstaten die gebruikmaken van die alternatieve methode stellen de Commissie en de andere lidstaten daarvan in kennis in het kader van het in artikel 13, lid 1, bedoelde comité.

Indien overeenkomstig dit punt geïdentificeerde dieren langer dan twaalf maanden worden gehouden, dan wel bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer of voor uitvoer naar derde landen, en nog steeds op het geboortebedrijf worden gehouden, worden zij overeenkomstig de punten 1 tot en met 4 geïdentificeerd voordat zij dat bedrijf verlaten.

B. BEDRIJFSREGISTER

1. Vanaf 9 juli 2005 bevat het bedrijfsregister ten minste de volgende gegevens:

- a) de identificatiecode van het bedrijf;
 - b) het adres van het bedrijf en de geografische coördinaten of gelijkwaardige geografische gegevens ter aanduiding van het bedrijf;
 - c) het productietype;
 - d) het resultaat van de laatste telling zoals bedoeld in artikel 7 en de datum waarop deze heeft plaatsgevonden;
 - e) de naam en het adres van de houder;
 - f) voor dieren die het bedrijf verlaten:
 - i) de naam van de vervoerder;
 - ii) het kenteken van het gedeelte van het voertuig waarin de dieren zich bevinden;
 - iii) de identificatiecode of de naam en het adres van het bedrijf van bestemming van het dier of, voor de dieren die naar een slachthuis worden overgebracht, de identificatiecode of de aanduiding van het slachthuis, alsmede de datum van vertrek;
- of een duplicaat of eensluitend afschrift van het in artikel 6 bedoelde verplaatsingsdocument;
- g) voor dieren die op het bedrijf aankomen, de identificatiecode van het bedrijf van herkomst van het dier, alsmede de datum van aankomst;
 - h) informatie over de eventuele vervanging van identificatiemiddelen.

2. Met ingang van 31 december 2009 bevat het bedrijfsregister ten minste voor elk dier dat na deze datum geboren is, bijgewerkte informatie over:

- a) de identificatiecode van het dier;
- b) in het geboortebedrijf, het jaar van geboorte en de identificatiedatum;
- c) de maand en het jaar waarin het dier op het bedrijf is gestorven;
- d) indien bekend het ras en het genotype.

Voor overeenkomstig deel A, punt 7, geïdentificeerde dieren moet de in onder a) tot en met d) genoemde informatie echter worden verstrekt voor elke partij dieren met dezelfde identificatie en moet ook het aantal dieren worden vermeld.

3. Het bedrijfsregister bevat de naam en de handtekening van de aangewezen of bevoegde ambtenaar van de bevoegde autoriteit die het register heeft gecontroleerd en de datum waarop de controle is uitgevoerd.

C. VERPLAATSINGSDOCUMENT

1. Het verplaatsingsdocument wordt door de houder ingevuld op basis van een door de bevoegde autoriteit vastgesteld model en vermeldt ten minste de volgende gegevens:

- a) de identificatiecode van het bedrijf;
- b) de naam en het adres van de houder;
- c) het totale aantal verplaatste dieren;
- d) de identificatiecode of de naam en het adres van het bedrijf van bestemming of van de volgende houder van de dieren of, indien de dieren naar een slachthuis worden overgebracht, de identificatiecode of de naam en locatie van het slachthuis, of, bij een verweiding, de plaats van bestemming;
- e) de gegevens betreffende het vervoermiddel en de vervoerder, met inbegrip van diens vergunningsnummer;
- f) de datum van vertrek;
- g) de handtekening van de houder.

2. Met ingang van 1 januari 2011 wordt voor overeenkomstig afdeling A, punten 1 tot en met 6, geïdentificeerde dieren, naast de in punt 1 genoemde gegevens, de individuele identificatiecode van het dier in het verplaatsingsdocument vermeld.

3. De in punt 2 bedoelde gegevens zijn echter niet verplicht voor dieren die tot en met 31 december 2009 zijn geboren:

- a) bij hun vervoer naar een slachthuis, rechtstreeks of via een kanalisatieprocedure, zonder dat zij later naar een ander bedrijf worden verplaatst;
- b) tot en met 31 december 2011 voor alle andere verplaatsingen.

D. GEAUTOMATISEERD GEGEVENSBESTAND

1. Het geautomatiseerde gegevensbestand bevat voor elk bedrijf ten minste de volgende gegevens:
 - a) de identificatiecode van het bedrijf;
 - b) het adres van het bedrijf en de geografische coördinaten of gelijkwaardige geografische gegevens ter aanduiding van het bedrijf;
 - c) de naam en het adres, alsook de activiteit van de houder;
 - d) de diersoorten;
 - e) het productietype;
 - f) het resultaat van de telling van de dieren als bedoeld in artikel 7, lid 2, en de datum waarop die telling heeft plaatsgevonden;
 - g) een aan de bevoegde autoriteit voorbehouden gegevensveld met het oog op de opneming van gezondheidsinformatie, zoals beperkingen op verplaatsingen, de status of andere relevante informatie in het kader van communautaire of nationale programma's.
 2. Conform artikel 8 wordt voor alle bedrijven elke verplaatsing van dieren in het gegevensbestand geregistreerd.

Daarbij worden ten minste de volgende gegevens geregistreerd:

 - a) het aantal verplaatste dieren;
 - b) de identificatiecode van het bedrijf van vertrek;
 - c) de datum van vertrek;
 - d) de identificatiecode van het bedrijf van bestemming;
 - e) de datum van aankomst.”
-